

ULOGA KLINIČKE ELEKTROMIONEUROGRAFIJE U DIJAGNOSTICI MIOZITISA THE ROLE OF CLINICAL ELECTROMYONEUROGRAPHY IN THE DIAGNOSIS OF MYOSITIS

Ervina Bilić^{1,2}

¹Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, Hrvatska

²Klinika za neurologiju, Klinički bolnički centar Zagreb, Zagreb, Hrvatska

Klinička elektromioneurografija (EMNG) je invazivna dijagnostička metoda koja se sastoji od dva osnovna dijela: od miografije i neurografije.

Prilikom izvođenja miografije (EMG) u poprečnoprugasti mišić bolesnika uvodi se koncentrična bipolarna iglena elektroda koja bilježi bioelektrična zbivanja u neposrednoj blizini vrha elektrode (vrh igle). Potencijali predstavljaju motoričke jedinice, odnosno jedinstvene funkcionalne cjeline donjeg motoričkog neurona i svih neuromuskularnih spojnica koje on inervira. Promjene potencijala se grafički prikazuju na ekranu, pri čemu u bolesnika s miopatijom nalazimo male potencijale i polifaziju.

U drugom dijelu kliničke EMNG izvodimo neurografiju (ENG), pri čemu površinskim elektrodama koje naslanjamo na kožu bolesnika, neposredno iznad predviđenog anatomskog mjesta određenog živca, bilježimo dvije osnovne varijable: brzinu provođenja električnog impulsa i amplitudu potencijala. Brzina je u kliničkom radu pokazatelj mijelinizacije živca (snižena je u slučajevima demijelinizacije), a amplituda je pokazatelj integriteta aksona perifernog živca (snižena je prilikom aksonalnog oštećenja živca). Važno je imati na umu da ENG ne „vidi“ sva vlakna perifernih živaca, te da se tzv. neuropatije tankih vlakana mogu detektirati kvantitativnim senzornim testiranjem, ali i specifičnim kliničkim pregledom. Navedeno je od posebnog značaja za bolesnike s autoimunim bolestima jer se upravo u njih često javlja neuropatija tankih vlakana.

U bolesnika u kojih sumnjamo na miozitis od posebnog je značaja odrediti, osim voljne aktivnosti u EMG, i insrecijsku, te spontanu bioelektričnu mišićnu aktivnost. Ovom prigodom je važno napomenuti da EMNG nije metoda kojom se postavlja dijagnoza specifične miopatije, pa niti miozitisa. EMNG može odrediti stupanj, vrstu, anatomsku distribuciju i vremensku dinamiku miopatskih promjena, no specifična dijagnoza određene miopatije, pa i miozitisa, iziskuje patohistološku analizu, laboratorijsku obradu te, prije svega, detaljan klinički neurološki pregled.

Ključne riječi: miografija, neurografija, miopatija, miozitis

E-pošta glavnog autora: ervina.bilic@mef.hr

Izjava o sukobu interesa: nema sukoba interesa